

Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2025-0256

(prof. mr. drs. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. dr. S.O.H. Bakkerus, mr. M.C. Bruning en mr. J. Hadziosmanovic, secretaris))

Datum uitspraak	31 maart 2025
Klacht van	De consument
Tegen	ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registraties. IVR. EVR. SFH. De bank verdenkt de consument van hypotheekfraude bij de aanvraag voor een hypothecaire geldlening bij de bank. De bank heeft na haar onderzoek de persoonsgegevens van de consument geregistreerd in haar interne en externe registers voor de duur van 8 jaar. De consument heeft hiertegen geprotesteerd en verwijdering van de registraties gevorderd. De commissie is van oordeel dat de bank de registraties op juiste gronden heeft geplaatst. De vordering is afgewezen.

1. Procedure

- 1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de consument; 4) de aanvullende stukken van de consument en 5) de dupliek van de bank.
- 1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 12 februari 2025. Op de hoorzitting was de advocaat van de consument aanwezig. Namens de bank waren aanwezig de klacht-behandelaar en een medewerker van de fraudeafdeling.
- 1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 De consument heeft bij de bank een hypothecaire geldlening aangevraagd. Daartoe heeft de bank op 12 juni 2023 een offerte uitgebracht met een hypotheeksom van € 530.000,-. Op 30 juni 2023 is de hypotheekakte gepasseerd bij de notaris.

- 2.2 Op 9 november 2023 heeft de bank de consument een brief gestuurd waarin staat dat er vragen zijn gerezen over de bij de aanvraag door de consument verstrekte stukken. De bank heeft de consument daartoe vragen gesteld over onder meer het opgegeven inkomen en haar boekhouding. Op 21 november 2023 heeft de advocaat van de consument gereageerd op de vragen van de bank.
- 2.3 Op 30 november 2023 heeft de consument de hypothecaire geldlening bij de bank overgesloten naar een andere aanbieder.
- 2.4 Op 17 december 2023 heeft de advocaat van de consument op verzoek van de bank stukken ingediend.
- 2.5 Bij brief van 17 januari 2024 heeft de bank de consument bericht dat zij haar verdenkt van hypotheekfraude bij haar aanvraag in 2023. In de brief licht de bank dit toe en informeert zij de consument dat zij haar persoonsgegevens op 17 januari 2024 heeft geregistreerd in het interne Verwijzingsregister (IVR), het Incidentenregister, het Externe Verwijzingsregister (EVR) en het externe register van de Stichting Fraudebestrijding Hypotheken (SFH) voor de duur van acht jaar. Ook heeft de bank de betaalrekening van de consument geblokkeerd en geeft zij aan voornemens te zijn de bankrelatie met de consument op te zeggen.
- 2.6 De consument heeft, bij monde van haar advocaat, bezwaar gemaakt tegen de beslissingen van de bank. Een nadere uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet tot een oplossing van het geschil geleid waarna de consument een klacht bij Kifid heeft ingediend.

De klacht en de vorderingen van de consument

- 2.7 De consument vordert verwijdering van de registratie van haar persoonsgegevens in de interne en externe registers van de bank. Ook vordert zij een vergoeding voor de immateriële schade die zij door de registraties heeft geleden. De consument ontkent, kort en bondig weergegeven, iedere betrokkenheid bij de door de bank gestelde hypotheekfraude en zij voert aan dat de door de bank geplaatste registraties ongegrond en onrechtmatig zijn.

Het verweer van de bank

- 2.8 De bank voert verweer tegen de vorderingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

- 3.1 De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of de bank gehouden kan worden de registratie van de persoonsgegevens van de consument in haar interne en externe registers (en het SFH) te verwijderen en de consument een vergoeding voor immateriële schade te betalen. De commissie is van oordeel dat de bank daartoe *niet* gehouden kan worden en zij licht dat oordeel hierna toe.

Het juridisch kader

- 3.2 De commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in met name het EVR, het Incidentenregister en het SFH-register voor de consument verstreckende consequenties kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door raadpleging van het EVR vaststellen dat sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). De SFH heeft een eigen waarschuwingssysteem met daaraan gekoppeld een extern verwijzingsregister dat ziet op incidenten die betrekking hebben op hypothecaire geldleningen. Het SFH is aangesloten bij het Protocol Incidenten-waarschuwingssysteem Financiële Instellingen (hierna: PIFI) en alle hypotheekverstrekkers die zijn aangesloten bij de SFH hebben toegang tot dit externe verwijzingsregister. Waar in het vervolg wordt geoordeeld over de registratie in het EVR wordt daarmee ook bedoeld het externe verwijzingsregister van de SFH.
- 3.3 Het gevolg van de externe registraties kan zijn dat niet alleen de bank maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan de consument zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consument in de genoemde registers.¹ De eisen voor registratie in het Incidentenregister en het EVR zijn opgenomen in het PIFI.² Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormen, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector.
- 3.4 De strafrechtelijke aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan.

¹ Zie Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, te vinden op www.rechtspraak.nl, en GC Kifid nrs. 2017-717 en 2018-377, te vinden op www.Kifid.nl onder Uitsprakenregister.

² Zie voor de relevante wet- en regelgeving de bijlage bij deze uitspraak.

Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.³

Mocht de bank de gegevens van de consument opnemen in de externe registers voor de duur van 8 jaar?

- 3.5 De vraag die de commissie moet beantwoorden, is of de door de bank gestelde feiten een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan hypotheekfraude opleveren, in die zin dat in voldoende mate vaststaat dat de consument zich schuldig heeft gemaakt aan hypotheekfraude. Het is aan de bank om dit te bewijzen.
- 3.6 De bank heeft geconcludeerd dat de onderneming van de consument enkel op papier bestaat en dat er in de jaren 2020 t/m 2022 geen sprake is geweest van omzet en ook geen sprake is geweest van salarisbetalingen vanuit de onderneming aan de consument. Om het te doen lijken alsof dat wel het geval was, heeft de consument na de verstrekking van de hypothecaire geldlening alsnog met terugwerkende kracht belastingaangifte gedaan bij de Belastingdienst van een zogenaamd inkomen uit onderneming. De daarop gebaseerde aanslagen zijn haar in 2023 opgelegd waarbij het gaat om een totale belastingsschuld van afgerond € 129.000,-. Op basis van die informatie had de bank de geldlening nimmer aan de consument verstrekt. De consument heeft volgens de bank deze onjuiste informatie overgelegd om zo in aanmerking te komen voor de geldlening die zij anders niet zou hebben gekregen. De bank is van mening dat zij heeft voldaan aan de op haar rustende bewijslast en dat zij de registratie van de persoonsgegevens van de consument mag handhaven voor de duur van acht jaar. De gedragingen van de consument vormen een bedreiging voor de financiële belangen van haar klanten en/of medewerkers alsmede de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector. Gelet op de ernst van de gedraging en het zwaarwegende belang van de bank om naast haar eigen organisatie ook andere financiële dienstverleners hiervoor te waarschuwen, weegt het belang van de bank voor het handhaven van de registraties zwaarder dan het belang van de consument om niet geregistreerd te zijn.
- 3.7 De consument betwist dat zij hypotheekfraude heeft gepleegd en zij stelt alle gevraagde medewerking aan het onderzoek van de bank te hebben verleend. Anders dan de bank stelt, heeft de bank geen concreet bewijs voor haar verdenkingen kunnen leveren zodat de registraties ongegrond zijn.

³ Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710, te vinden op www.rechtspraak.nl.

De consument heeft de belastingaangiftes gedaan in juli 2023, dat is geruime tijd voordat de bank de eerste vragenbrief van 9 november 2023 had verstuurd. Dit geeft aan dat de consument niet heeft geacteerd op basis van de vragenbrief van de bank maar legitieme stappen heeft gezet om de op haar rustende verplichtingen jegens de Belastingdienst na te komen. De door de bank genomen maatregelen hebben daarnaast verstrekende gevolgen voor de financiële reputatie van de consument, en deze beperken haar in het afnemen van bankproducten. Zo kan zij door de externe registraties bij geen enkele bank terecht voor SEPA-transacties of het verkrijgen van krediet. De registraties moeten worden verwijderd, aldus de consument.

- 3.8 De commissie is van oordeel dat de verdenking van de bank een zwaardere is dan alleen een redelijk vermoeden van schuld. De bank heeft voldoende onderbouwd dat de consument ten behoeve van de hypotheekaanvraag in 2023 financiële stukken heeft ingediend met betrekking tot haar inkomen uit onderneming welke geen verband houden met de werkelijkheid. De consument heeft desgevraagd geen enkel overtuigend bewijs geleverd voor het vermeende inkomen uit de onderneming. Ze heeft geen afschriften van zakelijke transacties of van salarisuitbetalingen overgelegd. Uit niets volgt dat de consument de door haar bij de aanvraag opgegeven inkomsten werkelijk heeft genoten. De door de consument gegeven verklaringen over de belastingaangiften zijn naar het oordeel van de commissie niet geloofwaardig. Naar het oordeel van de commissie heeft de bank aldus voldaan aan de maatstaf die hiervoor in de overwegingen 3.3 en 3.4 is weergegeven.
- 3.9 Vervolgens toetst de commissie of de bank de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit voldoende in acht heeft genomen.⁴ De Hoge Raad heeft geoordeeld dat bij elke gegevensverwerking moet zijn voldaan aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit.⁵ Dit volgt ook uit de AVG. Bij subsidiariteit gaat het erom dat aannemelijk is dat er geen minder zwaar middel is om hetzelfde doel te bereiken. Het doel van de registraties is om andere financiële dienstverleners erop te attenderen dat de consument in het verleden in verband is gebracht met fraude. Dat doel is in dit geval in de ogen van de commissie niet op een andere manier te bereiken dan met een vermelding in de externe registers. Daarmee is aan het subsidiariteitsvereiste voldaan.
- 3.10 Bij proportionaliteit gaat het om de afweging van de belangen over en weer. Het belang van de financiële instellingen om opmerkelijk te worden gemaakt op fraude-gerelateerd gedrag van de consument moet zwaarder wegen dan het belang van de consument om zonder belemmeringen aan het financiële verkeer te kunnen deelnemen. Anders gezegd: er dient een redelijke verhouding te bestaan tussen het nadeel dat de consument ondervindt en de legitieme doelen die door de bank worden nagestreefd met de registraties. Ook mag de duur van de registraties niet disproportioneel zijn.

⁴ Zie artikel 5.2.1 aanhef en onder c van het PIFI.

⁵ Zie Hoge Raad 9 november 2011, ECLI:NL:HR:2011:BQ8097, rechtsoverweging 3.3 (Santander).

De consument die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de bank.

- 3.11 De bank voert aan dat zij de genoemde hypotheekfraude ziet als een zeer ernstig misdrijf en dat zij het handelen van de consument een reële bedreiging acht voor de veiligheid en de integriteit van de bank en van de financiële sector zodat het noodzakelijk is voor de bank om niet alleen haar eigen medewerkers, maar ook andere financiële instellingen gedurende acht jaar te waarschuwen indien de consument financiële diensten of producten zou aanvragen.
- 3.12 De commissie is van oordeel dat de externe registraties op zichzelf, dat wil zeggen los van de registratieduur die de bank heeft gekozen, voldoen aan het proportionaliteitsvereiste. De commissie begrijpt dat deze registraties impact hebben op de consument en dat zij daarvan nadeel kan ondervinden. Het plegen van hypotheekfraude is echter een ernstig vergrijp. De bank mocht ervan uitgaan dat de financiële informatie die de consument ten behoeve van de aanvraag voor een hypothecaire geldlening bij haar had aangeleverd, volledig was en op waarheid berustte. Dit valt naar het oordeel van de commissie te herleiden tot een fundamentele eis in het maatschappelijk verkeer.⁶ Tegen deze achtergrond heeft de consument naar het oordeel van de commissie te weinig gesteld om de weegschaal in haar voordeel te doen doorslaan. De commissie is, gelet op de gerechtvaardigde belangen van de financiële sector, van oordeel dat ook de registratieduur niet disproportioneel is. Andere banken moeten tegen dergelijke gedragingen worden beschermd, zodat de externe registraties en de duur daarvan naar het oordeel van de commissie passend zijn.
- 3.13 Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 PIFI). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. Hierboven is vastgesteld dat de opname van de gegevens in het EVR terecht en proportioneel is. Dit brengt mee dat deze gegevens in het Incidentenregister kunnen blijven staan.

Mocht de bank de gegevens van de consument opnemen in de interne registers voor de duur van 8 jaar?

- 3.14 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank op goede gronden tot registratie in het IVR (dat aan de Gebeurtenissenadministratie is gekoppeld) mocht overgaan wordt het volgende overwogen.
- 3.15 Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt.

⁶ Zie ook: Rechtbank Oost-Brabant 31 december 2019, ECLI:NL:RBOBR:2019:7589, rechtsoverweging 4.8 en in gelijke zin: GC Kifid nrs. 2020-148, 2020-944, 2021-0472 en 2023-0539.

Opname van de persoonsgegevens van de consument in het IVR brengt mee dat die gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. Hiervóór is vastgesteld dat de bank de persoonsgegevens van de consument in het EVR heeft mogen opnemen, omdat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden als het gaat om hypotheekfraude. Deze vaststelling is, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG, voldoende om de registraties en de duur daarvan in de interne registers te handhaven.

Conclusie

- 3.16 De commissie is van oordeel dat de bank de registratie van de persoonsgegevens van de consument op 17 januari 2024 in de interne en externe registers mag handhaven voor de duur van de acht jaar. De klacht van de consument is ongegrond en de commissie concludeert tot afwijzing van de vorderingen van de consument.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Relevante bepalingen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021

2 Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

(...) Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3 Algemeen

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister. In het Incidentenregister worden door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een Incident.

(...)

3.1.2. Aan het Incidentenregister is het Extern Verwijzingsregister gekoppeld. Het Extern Verwijzingsregister bevat uitsluitend Verwijzingsgegevens die onder strikte voorwaarden conform artikel 5.2 Protocol door de Deelnemers mogen worden opgenomen.

(...)

3.4.7. Persoonsgegevens worden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden verwerkt. In artikel 4.1.1 en 5.2.1 Protocol is dit nader bepaald. Persoonsgegevens worden niet verder verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met de doeleinden waarvoor ze zijn verkregen

4. Incidentenregister

4.1.1. Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren: 'Het geheel aan Verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn: • op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, van de Financiële Instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers; • op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, de Financiële Instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers; • op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.'

4.1.2. Bij de vastlegging in het Incidentenregister moeten het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel in acht worden genomen.

(...)

4.3.1. Indien niet langer aan de voorwaarden van artikel 3.1.1 en 3.4.7 Protocol wordt voldaan draagt de Deelnemer zorg voor verwijdering van dit gegeven uit het Incidentenregister. De Deelnemer doet dit ook op basis van een gehonoreerd verzoek tot wissing van gegevens conform artikel 9.4 Protocol.

4.3.2. Onverminderd het bepaalde in artikel 4.3.1 Protocol beoordeelt de Deelnemer na afloop van een onderzoek of opname van Persoonsgegevens in het Incidentenregister nog steeds voldoet aan de doelomschrijving van artikel 4.1.1 Protocol en de toets van artikel 4.1.2 Protocol.

4.3.3. Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opname in het Incidentenregister rechtvaardigt. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1.1. Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Extern Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor Veiligheidszaken van de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2.1. De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en onder toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormen, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële Instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële Instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klacht wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen.

(...)

5.2.3. In geval sprake is van strafbare feiten zal door of op advies van Veiligheidszaken, daarvan aangifte of klacht worden gedaan, behoudens in de gevallen waarin opsporingsbelangen of andere belangen aan het doen van aangifte of klacht in de weg staan. Veiligheidszaken legt de afweging die zij maakt en de ter zake genomen beslissing om al dan niet over te gaan tot aangifte vast.

Relevante bepalingen uit de AVG

Artikel 5 Beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens

1. Persoonsgegevens moeten:

a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);

b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);

c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);

d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid”);

e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking”);

f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid”). 2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht”).

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(...)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10 Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante bepalingen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(...)

2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:

(...)

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.

(...)

4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:

(...)

b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek; of

c. indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.

5. Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.